

prechodného obdobia – Povinnosť prevádzkovateľa siete previesť sumu príplatkov na zákonom určenú spoločnosť vnútroštátnych výrobcov elektrickej energie ako kompenzáciu určitej sumy predstavujúcej sumu vzniknutú v dôsledku záväzkov alebo investícií uskutočnených touto spoločnosťou pred liberalizáciou trhu s elektrickou energiou – Zaplatenie preplatku touto spoločnosťou príslušnému ministrovi

Výrok rozsudku

1. Článok 25 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje zákonné opatrenie, podľa ktorého vnútroštátni odberatelia elektrickej energie sú povinní zaplatiť svojmu prevádzkovateľovi siete tarifný príplatok podľa množstva elektrickej energie vyrobenej v členskom štáte a dovezenej, ktorá bola prepravená v prospech týchto odberateľov, ak takýto príplatok musí tento prevádzkovateľ odvieť spoločnosti určenej na tento účel zákonodarcom, pričom táto spoločnosť je spoločnou dcérskou spoločnosťou štyroch vnútroštátnych výrobcov elektrickej energie a predtým bola správcom nákladov celkovej vyrobenej a dovezenej elektrickej energie, a ak celý tento príplatok musí byť použitý na úhradu nákladov nezodpovedajúcich podmienkam trhu, za ktoré táto spoločnosť osobne zodpovedá, v dôsledku čoho sumy vybrané touto spoločnosťou úplne kompenzujú zaťaženie postihujúce vnútroštátnu prepravenú elektrickú energiu.

To isté platí v prípade, keď vnútroštátne podniky vyrábajúce elektrickú energiu sú povinné znášať uvedené náklady a na základe existujúcich dohôd prostredníctvom platby kúpnej ceny vnútroštátnej elektrickej energie, výplaty dividend rôznym vnútroštátnym výrobcom elektrickej energie, ktorých dcérskou spoločnosťou je určená spoločnosť alebo iným spôsobom, by výhoda vyplývajúca z tarifného príplatku mohla byť určenou spoločnosťou úplne prenesená na vnútroštátne podniky vyrábajúce elektrickú energiu.

Článok 90 ES sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje zákonné opatrenie za takých okolností, keď príjem z poplatku vybraného za prepravenú elektrickú energiu je len čiastočne použitý na úhradu nákladov nezodpovedajúcich podmienkam trhu, t. j. ak suma vybraná určenou spoločnosťou len čiastočne kompenzuje zaťaženie postihujúce prepravenú vnútroštátnu elektrickú energiu.

2. Článok 87 ES sa má vykladať v tom zmysle, že sumy odvedené určenej spoločnosti podľa článku 9 zákona prechodne upravujúceho oblasť výroby elektrickej energie (Übergangswet Elektrizitätsproduktionssektor) z 21. decembra 2000 sú „štátnou pomocou“ v zmysle tohto ustanovenia Zmluvy ES v rozsahu, v akom predstavujú ekonomickú výhodu a nie sú kompenzáciou vo forme protihodnoty za plnenia poskytnuté určenou spoločnosťou v rámci plnenia povinností verejnej služby.

(¹) Ú. v. EÚ C 178, 29.7.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 17. júla 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Finanzsenat Salzburg – Aigen – Rakúsko) – Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport/Zollamt Sazlburg, Erstattungen

(Vec C-207/06) (¹)

(Nariadenie (ES) č. 615/98 — Vývozné náhrady — Blaho živého hovädzieho dobytku počas prepravy — Smernica 91/628/EHS — Uplatnenie pravidiel na ochranu zvierat počas prepravy — Predpisy týkajúce sa dĺžok trvania cesty a obdobia na odpočinok, ako aj prepravy po mori hovädzieho dobytku do miesta nachádzajúceho sa mimo územia Spoločenstva — Kŕmenie a napájanie zvierat počas cesty)

(2008/C 223/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg – Aigen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Schwaninger Martin, Viehhandel – Viehexport

Odporca: Zollamt Sazlburg, Erstattungen

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Unabhängiger Finanzsenat (Rakúsko) – Výklad článku 1 nariadenia Komisie (ES) č. 615/98 z 18. marca 1998, ktorým sa stanovujú osobitné pravidlá uplatňovania režimu vývozných náhrad vzhľadom na blaho živého hovädzieho dobytku počas prepravy [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 82, s. 19), ako aj kapitoly VII č 48 bod 7 písm. a) a b) prílohy smernice Rady 91/628/EHS z 19. novembra 1991 o ochrane zvierat počas prepravy, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 90/425/EHS a 91/496/EHS (Ú. v. ES L 340, s. 17; Mim. vyd. 03/012, s. 133), a článku 5 časti A bodu 2 písm. d) bodu ii) prvej zarážky tejto smernice – Uplatniteľnosť pravidiel na ochranu zvierat, čo sa týka dĺžky trvania cesty a odpočinku pri preprave hovädzieho dobytku po mori do

(¹) Ú. v. EÚ C 190, 12.8.2006.

miesta nachádzajúceho sa mimo územia Spoločenstva na vozidlách naložených na plavidlá bez vyloženia zvierat – Chýbajúce záznamy v pláne prepravy o čase, kedy boli prepravované zvieratá počas prepravy skutočne nakrmené a napojené

Výrok rozsudku

1. Článok 1 nariadenia Komisie (ES) č. 615/98 z 18. marca 1998, ktorým sa stanovujú osobitné pravidlá uplatňovania režimu vývozných náhrad vzhľadom na blaho živého hovädzieho dobytku počas prepravy, sa nemá vykladať v takom zmysle, že sa bod 48 ods. 7 písm. b) prílohy smernice Rady 91/628/EHS z 19. novembra 1991 o ochrane zvierat počas prepravy, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 90/425/EHS a 91/496/EHS, zmenená a doplnená smernicou Rady 95/29/ES z 29. júna 1995, uplatňuje na prepravu po mori medzi zemepisným bodom v Európskom spoločenstve a zemepisným bodom nachádzajúcim sa v tretej krajine vozidlom naloženým na plavidle bez vyloženia zvierat.
2. Bod 48 ods. 7 písm. a) prílohy smernice 91/628, zmenenej a doplnenej smernicou 95/29, sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade prepravy po mori medzi zemepisným bodom Európskeho spoločenstva a zemepisným bodom nachádzajúcim sa v tretej krajine vozidlom naloženým na plavidle bez vyloženia zvierat sa dĺžka trvania prepravy nezohľadňuje, ak sú zvieratá prepravované v súlade s podmienkami stanovenými v odsekoch 3 a 4 toho istého bodu 48 s výnimkou dĺžok trvania ciest a období na odpočinok. Ak je tomu tak, nové prepravné obdobie po ceste môže v súlade s odsekom 4 písm. d) tohto bodu 48 začať plynúť okamžite po vyložení vozidla v prístave tretej krajiny určenia.
3. Plán prepravy, ktorý obsahuje písacím strojom vopred napísaný záznam, podľa ktorého sú zvieratá počas prepravy po mori kŕmené a napájané „večer, ráno, na poludnie, večer, ráno“, môže spĺňať požiadavky smernice 91/628, zmenenej a doplnenej smernicou 95/29, ak sa preukáže, že tieto úkony boli skutočne uskutočnené. Ak sa príslušný orgán vzhľadom na všetky dokumenty, ktoré mu boli predložené vývozcom, domnieva, že podmienky tejto smernice neboli dodržané, prináleží mu posúdiť, či toto nedodržanie má dosah na blaho zvierat, či možno pri takomto nerešpektovaní urobiť prípadne nápravu a či má za následok stratu, zníženie alebo udržanie vývozných náhrad.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 17. júla 2008 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Employment Tribunal – Spojené kráľovstvo) – S. Coleman/Attridge Law, Steve Law

(Vec C-303/06) ⁽¹⁾

(Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Článok 1, článok 2 ods. 1, ods. 2 písm. a) a ods. 3, ako aj článok 3 ods. 1 písm. c) — Priama diskriminácia na základe zdravotného postihnutia — Obťažovanie v súvislosti so zdravotným postihnutím — Prepustenie zamestnanca, ktorý sám nie je zdravotne postihnutý, ale má zdravotne postihnuté dieťa — Začlenenie — Dôkazné bremeno)

(2008/C 223/08)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Employment Tribunal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: S. Coleman

Žalovaní: Attridge Law, Steve Law

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Employment Tribunal – Výklad článku 1, článku 2 ods. 2 písm. a) a článku 2 ods. 3 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) – Dosah pojmu zdravotné postihnutie – Možnosť ho rozšíriť na osobu s osobitným pomerom k zdravotne postihnutej osobe, ktorá bola pre tento pomer diskriminovaná – Zamestnankyňa sama vychovávala zdravotne postihnuté dieťa

Výrok rozsudku

1. Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, a najmä jej článok 1 a článok 2 ods. 1 a ods. 2 písm. a) sa majú vykladať tak, že zákaz priamej diskriminácie, ktorý upravujú, nie je obmedzený výlučne na samotné osoby, ktoré sú zdravotne postihnuté. Ak zamestnávateľ zaobchádza, zaobchádzal alebo by mohol zaobchádzať so zamestnancom, ktorý sám nie je zdravotne postihnutý, menej priaznivo než s iným zamestnancom v porovnateľnej situácii a ak je preukázané, že menej priaznivé zaobchádzanie, ktorého obeťou je tento zamestnanec, sa zakladá na zdravotnom postihnutí jeho dieťaťa, ktorému venuje podstatnú časť starostlivosti, ktorú potrebuje, takéto zaobchádzanie je v rozpore so zákazom priamej diskriminácie uvedeným v predmetnom článku 2 ods. 2 písm. a).